

[Hans Jacob Sørensen.]

altsaa visse Fordele baade set fra Statens og fra Tjenestemændenes Side, og for at opnaa denne Ordning blev der ogsaa truffet Bestemmelse med Hensyn til Spørgsmaalet om Tilbagebetaling af eventuelle indbetalte Pensionsbidrag. Med Tilslutning fra alle Sider, baade fra Repræsentanterne for de politiske Partier og for Tjenestemændene, blev dette Spørgsmaal ordnet paa den Vis, at Statens Tilbagebetalingspligt ikke længere skulde opretholdes. Det forundrer mig derfor i nogen Grad, at det ærede Medlem Hr. Vesterager, der var med i Lønningskommissionen og med til at træffe den Afgørelse, nu optræder som Medforlagsstiller til det Ændringsforslag, her foreligger til Behandling; han vil nu være med til at genindsætte Bestemmelsen om Statens Forpligtelse til at tilbagebetale Pensionsbidragene. Naar man for saa faa Aar siden paa et Omraade, hvor man ikke kan sige, at Tidens Vanskeligheder spiller ind, har gennemført Bestemmelser, der i Hovedsagen var til Fordel for Tjenestemændene, medens Tjenestemændene til Gengæld har givet Afkald paa noget, de tidligere regnede for Fordele, kan man ikke bagefter komme og sige: Nu er der gaaet 3 Aar, og nu fører vi den Bestemmelse ind, som der paa det Tidspunkt maatte gives Afkald paa, for nu er Grundlaget derfor til Stede.

Foruden de Hensyn, jeg allerede har nævnt, var der een Ting til, der spillede ind, og det var, at Administrationen stærkt paapegede, at den Regel, der var kommet ind i 1927, havde vist sig overmaade vanskelig at administrere. I den Betænkning, der blev afgivet af Lønningskommissionen om dette Spørgsmaal, hedder det — jeg udbeder mig den højtærede Formands Tilsladelse til at oplæse nogle Linier —:

„Endelig har man foreslaaet, at den siden 1927 gældende Regel om, at de indbetalte Pensionsbidrag skal tilbagebetales i visse Tilfælde af Afskedigelse uden Pension, bortfalder. Det er ikke mindst denne Regel, der volder administrative Vanskeligheder, som tilmed vil blive forøget, jo længere Tid der hengaar efter 1919, idet de Lønningsbeløb, hvoraf Afdragene er beregnet for den enkelte Tjenestemand, bliver flere og flere, ligesom de forannævnte Perioder, hvor Nedsættelse af Løn og dermed Pensionsbidrag kan have fundet Sted, efterhaanden gør det vanskeligt at administrere Tilbagebetalingsregelen. Yderligere er Forholdet det, at der for de betalte

Pensionsbidrag har været givet paagældende en Sikring, idet han uanset Tjenesteaalder har haft Ret til Pension i Tilfælde af Tilskadekomst, hvorhos der er sikret de gifte Tjenestemænds Hustruer og Børn Ret saavel til Efterindtægt som til Pension, saafremt Tjenestemanden afgaar ved Døden.“

Det var det Standpunkt, vi tog i Lønningskommissionen af 1929 til dette Spørgsmaal, og det var det ærede Medlem Hr. Vesterager med til at tage. Jeg tror, at det var rigtigt, og jeg mener, det bør fastholdes. Derfor vil jeg henstille til mine Meningsfæller, at de stemmer imod det stillede Ændringsforslag.

A. M. Hansen: Jeg kan helt og fuldt tiltræde den ærede Ordførers (Bjerring) Udtalelser angaaende Lovforslaget og det af hele Udvalget stillede Ændringsforslag, men jeg ønsker dog at gøre enkelte Bemærkninger til det af det konservative Mindretal stillede Ændringsforslag.

Som det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen udtalte, bundes denne Bestemmelse jo i en enstemmig Vedtagelse i Lønningskommissionen af 1931. Der blev i denne Kommission forhandlet indgaaende om Spørgsmaalet, idet man i de foregaaende Aar havde haft baade en Ordning fra 1919 til 1927, hvorefter Pensionsbidraget ikke tilbagebetales; og en Ordning fra 1927 til 1931, hvorefter det tilbagebetales. At man saa efter moden Overvejelse i Enighed med samtlige Tjenestemandrepræsentanter gaar over til at indføre den nugældende Bestemmelse, at Pensionsbidraget ikke tilbagebetales, forekommer mig at være en saa stærk Motivering for Bestemmelsens Hensigtsmæssighed, at det vil være meget betænkeligt at gaa bort derfra.

Det konservative Mindretal motiverer sin Stilling med, at Pensionsbidragets Tilbagebetaling bør være en logisk Følge af, at der nu stilles Krav til Tjenestemændene om Efterbetaling ved Pensionforbedring. Det forekommer mig, at denne Logik hviler paa et meget spinkelt Grundlag, thi hvis man anerkender, at det er retfærdigt at kræve, at de Tjenestemænd, der senere faar deres Pensionsanciennitet forøget, ogsaa skal yde et dertil svarende Pensionsbidrag, saa forekommer det mig, at ikke nogen som helst logisk Nødvendighed kan føre til, at vi nu skal genindføre Bestemmelsen om, at Pensionsbidraget skal tilbagebetales.

Jeg kan i øvrigt helt og fuldt slutte mig til den Motivering, som det ærede